

СУМСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ»

11-12 квітня 2014 р.

Суми, 2014

ББК 67(4 Укр)я43
УДК 340 (477)

А 43 Актуальні питання вітчизняної юридичної науки: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Суми, 11-12 квітня 2014 р. – Суми, 2014. – 103 с.

До збірника увійшли тези доповідей, які були подані учасниками Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні питання вітчизняної юридичної науки» (м. Суми, 11-12 квітня 2014 р.)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

ДО ПОНЯТТЯ ПРО СТРУКТУРУ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ

Бондар Н.А.6

МАГДЕБУРЗЬКЕ ПРАВО В МІСТАХ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД
САМОВРЯДУВАННЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ПРОБЛЕМ

Кузьменко Н.М. 8

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ХАРКІВСЬКОГО
ДВОРЯНСЬКОГО ЗІБРАННЯ (1786-1796 РР.)

Михайліченко М.А.11

ДО ПРОБЛЕМИ ТЕРМІНОЛОГІЇ ЗАКОНОДАВСТВА

Харченко І.І...... 12

НАПРЯМ 2. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО ТРЕТЕЙСЬКІ СУДИ В УКРАЇНІ

Котвяковський Ю.О. 15

СУД ЯК СУБ'ЄКТ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА

Курило М.П.17

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ВІДНОСИН
В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Пилипенко С.П.18

ОРГАНІЗАЦІЯ ОЦІНОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ

Резнік М.М......21

ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ ПРОКАТУ

Федорончук А.В.23

ВИМОГИ ДО ФОРМИ І ЗМІСТУ СУДОВОГО РІШЕННЯ

Шестакова С.О.25

УНІФІКАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ГАЛУЗЕЙ ПРАВА

Ясинок М.М. 28

НАПРЯМ 3. ТРУДОВЕ ПРАВО ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ПРАВОВИЙ СТАТУС ОДИНОКОЇ МАТЕРІ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Гресь Н.М.29

ОСОБЛИВОСТІ УХВАЛЕННЯ, ПЕРЕГЛЯДУ ТА ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ
ПОЗАСУДОВОГО ЮРИСДИКЦІЙНОГО ОРГАНУ У ТРУДОВИХ
ПРАВОВІДНОСИНАХ – ТРУДОВОГО АРБІТРАЖУ

Запара С.І.31

ЩОДО ПРИПИНЕННЯ ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИН В РАЗІ
СИСТЕМАТИЧНОГО НЕВИКОНАННЯ ТРУДОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ

Кириленко О.М.34

ПРАКТИЧНІ ПИТАННЯ УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ ПРО ПОВНУ
МАТЕРІАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Харченко О.С.36

СКЛАД СУБ'ЄКТІВ НЕДЕРЖАВНОГО ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Кравченко І.О......39

НАПРЯМ 4. ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ, ЕКОНОМІЧНЕ ТА ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

ПРОБЛЕМИ НАБУТТЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА СУПЕРФІЦІЮ

Прохоренко Ю.Ю.41

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ЗЕМЛЯМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ
ДЕРЖАВНОЇ ФОРМИ ВЛАСНОСТІ

Трофімцова Ю.Ю.44

КООПЕРАТИВНІ ПРИНЦИПИ ТА ЇХ ЕВОЛЮЦІЯ

Чурилова Т. М.45

НАПРЯМ 5. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО, АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

РОЗВИТОК ПОЛЬСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ ПІД ВПЛИВОМ СВІТОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Ващенко К.М.48

ПРОБЛЕМА СПІВВІДНОШЕННЯ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ ДЕРЖАВИ ТА
ДЕРЖАВНОГО ОРГАНУ

Кузнецова М.Ю.50

ПОСАДОВЕ РЕГЛАМЕНТУВАННЯ В СФЕРІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Роговенко О.В.53

ДО ПИТАННЯ ПРО ЛЮСТРАЦІЮ ВЛАДИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД,
КРИТЕРІЇ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ, МОЖЛИВІ РИЗИКИ

Рожкова Л.І.55

ПРАВОВЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ПРИНЦИПУ МАКСИМАЛЬНОГО
ОПРИЛЮДНЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ

Ткаченко В.В.58

ПОНЯТТЯ «ДЕРЖАВНА КАЗНА» ЯК ФІНАНСОВО – ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ

Швагер О.А.60

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ:
ОКРЕМІ ПИТАННЯ

Чернадчук Т.О.61

НАПРЯМ 6. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОЦІНКА ЕУТАНАЗІЇ

Богацька Ю. В.64

МОРАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ ТА ЇХ ВТІЛЕННЯ ДЛЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ
(СЕРЕДИНА ХХ СТ.)

Босак К.С.66

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ

Вінніченко В.В., Кочнєва А.О.67

СИСТЕМА НОРМ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА
ЕКОНОМІЧНІ ЗЛОЧИНИ В США

Каменський Д. В. 70

СУДИМІСТЬ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ

Комарніцький В.І.72

ПРОБЛЕМИ БОРОТЬБИ ІЗ ЗЛОЧИННІСТЮ НА ДОРОГАХ УКРАЇНИ

Коробка О.С. 75

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ТРАНСПОРТНИХ ЗЛОЧИНІВ ЗА КК УКРАЇНИ	
<i>Кочнєва А.О., Лукаш В.В.</i>	77
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ ЗІ ЗЛОЧИНАМИ ПРОТИ МОРАЛЬНОСТІ	
<i>Кулик С. Г.</i>	79
ПРОБЛЕМИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА СПІВУЧАСТЬ У ХАБАРНИЦТВІ	
<i>Лобода Ю.В.</i>	81
РОЛЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПОКАРАННЯ В ПРОТИДІЇ І ЗАПОБІГАННІ ТЕРОРИЗМУ	
<i>Манукян А.Ж.</i>	83
ВТЯГНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ У ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ	
<i>Марищак О.І.</i>	84
ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЦЕНЗУРУ У ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ	
<i>Моренець О.І.</i>	86
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ (ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД)	
<i>Німець В. І.</i>	88
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЗЛОЧИНИ ВЧИНЕНІ У СТАНІ СП'ЯНІННЯ	
<i>Саруханян Д.С.</i>	91
КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ СКОЄНИХ НЕПОВНО- ЛІТНІМИ У СТАНІ АЛКОГОЛЬНОГО ТА НАРКОТИЧНОГО СП'ЯНІННЯ	
<i>Сіроченко Т. В.</i>	93
ЕВТАНАЗІЯ: ЗА ЧИ ПРОТИ	
<i>Татаржинський М.В.</i>	95
ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ - РЕАЛЬНА ЗАГРОЗА БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ І СУСПІЛЬСТВА	
<i>Ткач І.О.</i>	98
ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ РЕЦИДИВУ ЗЛОЧИНІВ	
<i>Ткачик І.М.</i>	100

ПРОБЛЕМИ БОРОТЬБИ ІЗ ЗЛОЧИННІСТЮ НА ДОРОГАХ УКРАЇНИ

Коробка О.С., старший викладач кафедри правосуддя
Сумського національного аграрного університету

Збільшення потужності та швидкості руху транспортних засобів, їх кількості, що має важливе значення для розвитку суспільства, викликає і негативні явища, оскільки більш тяжкими стають наслідки автотранспортних аварій в яких перш за все гинуть люди.

Самим ганебним явищем на дорогах України є те, що більше людей гине в наслідок управління транспортними засобами водіями в нетверезому стані. В результаті таких аварій гинуть як самі водії та їх пасажери, так і пересічні громадяни, які знаходились на зупинках, тротуарах та пішохідних переходах, не беручи до уваги випадки загибелі людей на проїзних частинах дороги.

Основними причинами такого становища за все є відсутність дисципліни серед водіїв транспортних засобів, низький їх професіональний рівень, а також неналежний контроль зі сторони керівництв транспортних організацій та ДПС ДАІ за дотриманням ними правил дорожнього руху та того стану в якому ті перебувають. На аварійність впливає і стан доріг України.

На мій погляд крім цих причин також необхідно звернути увагу на недосконалість перш за все кримінального законодавства України, що стосується передбачення відповідного покарання, як до п'яних водіїв що скоїли злочин, так і інших відповідальних осіб.

Стаття 286 КК України передбачає кримінальну відповідальність за діяння, що полягає у порушенні правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту, що спричинило тілесні ушкодження або смерть потерпілому. Воно може вчинятися шляхом дії або бездіяльності і полягає у вчиненні дій, які заборонені правилами дорожнього руху.

Діяння при вчиненні цього злочину завжди пов'язане з недотриманням вимог відповідних нормативних актів – правил дорожнього руху та експлуатації транспортних засобів. Такі правила встановлені у законах та інших нормативно - правових актах.

Обстановка вчинення злочину характеризується тим, що діяння вчиняється, та наслідки настають в обстановці дорожнього руху, тобто в процесі пересування транспортних засобів. З суб'єктивної сторони злочин передбачений ст. 286 КК України характеризуються необережною виною.

Застосування ст. 286 КК України в нинішній редакції бажаного ефекту не дає та і не може дати, так як не передбачає можливості застосування такого покарання, яке відповідало б тяжкості злочину. В даній статті належним чином не враховується скоєння злочину в стані алкогольного сп'яніння, яке на даний час є тільки обтяжуючою обставиною і на кваліфікацію не впливає. Наприклад, ч.2 ст. 286 КК України передбачає покарання у вигляді позбавлення волі від трьох до восьми років за спричинення смерті або тяжких тілесних ушкоджень потерпілому в наслідок порушення правил безпеки дорожнього руху, а ч. 3 ст. 286 КК України за спричинення смерті декільком особам від п'яти до десяти років позбавлення волі.

Отже, найбільше покарання п'яний водій може отримати водій може отримати за вбивство однієї людини – це 8 років позбавлення волі, а за вбивство декількох осіб. Ч. 3 ст.286 КК України передбачає найбільше покарання лише десять років позбавлення волі. Це означає, що якщо із-за вини п'яного водія загинуть десятки людей, то кримінальний закон передбачає максимальне покарання тільки десять років позбавлення волі. Це покарання несправедливе і не відповідає тяжкості скоєному діянню. Хочу звернути увагу, що ч. 3 ст. 286 КК України в редакції 2001 року передбачала за спричинення смерті декільком особам верхню межу позбавлення волі дванадцять років, а уже в редакції 2008 року ця межа становить тільки десять років. Я також за гуманізацію покарання. Але чому тоді все більше людей гине на дорогах.

Для більш конкретного розуміння проблеми, можна порівняти дві статті КК України: за ч. 2, п.1 ст. 115 КК України особа за скоєння вбивства в стані алкогольного сп'яніння 2-х або більше осіб максимум може отримати - довічне ув'язнення, а за ч. 3 ст. 286 КК України

п'яний водій, який позбавляє життя багатьох осіб лише десять років. Чому б цього водія не прирівняти з особою, яка вчинила вбивство навмисно, він же сам себе навмисно довів до сп'яніння.

На мою думку, в такій редакції стаття 286 КК України не може стати фактором, яким би стримував кількість загибелі людей на дорогах по вині п'яних водіїв.

Тому вважаю за потрібне внести зміни до кримінального законодавства України та прирівняти надання за загибель людей на дорогах по вині п'яних водіїв до покарання за навмисне вбивство і передбачити верхню межу покарання у вигляді п'ятнадцяти років ув'язнення за загибель однієї людини, а за загибель двох і більше осіб – довічне ув'язнення. Крім цього в кримінальному законодавстві України, потрібно підвищити кримінальну відповідальність осіб, які не виконують свої обов'язки по недопущенню п'яних водіїв до управління транспортними засобами.

В зв'язку з вище викладеним я б хотів звернути увагу на те, що доцільніше було б внести зміни до КК України та передбачити кримінальну відповідальність за сам факт управління транспортними засобами в стані сп'яніння.

Встановлення кримінальної відповідальності за вказані дії буде обставиною, яка на мій погляд вплине на оздоровлення обстановки на дорогах України і з цим не погодитись неможливо.

Тому вважаю за необхідне в КК України передбачити додаткову статтю 286¹. Яка буде спеціальною стосовно ст. 286 і викласти її в такій редакції.

Стаття 286¹ керування транспортними засобами або суднами особами які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції .

1. Керування транспортними засобами або суднами які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції два і більше разів протягом 12 місяців незалежно від притягнення до адміністративної відповідальності карається позбавлення волі до п'яти років з позбавленням права управляти транспортними засобами довічно та з конфіскацією транспортного засобу.

2. Ті самі дії, якщо вони спричинили потерпілому тілесні ушкодження (легкі, середньої або тяжкі карається позбавленням волі від п'яти до десяти років з позбавленням права керувати транспортними засобами довічно та з конфіскацією транспортного засобу.

3. Діяння передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людини карається позбавленням волі від 7 до 15 років а при загибелі декількох осіб від 10 до 15 років або довічним позбавленням волі з позбавленням права та конфіскацією транспортного засобу.

4. Цей злочин вимагає дві форми вини навмисну щодо самого діяння та необережну щодо наслідків.

Враховуючи те, що в КК України уже є стаття яка передбачає кримінальну відповідальність за вбивство на дорогах (ст.286) а скоєння цього злочину в стані сп'яніння вважалось тільки обтяжуючою обставиною, то нова стаття 286¹ буде спеціальною. І повинна застосовуватись у всіх випадках смерті або тілесних ушкоджень по вині нетверезих водіїв. У всіх інших випадках травматизму або смертності на дорогах буде діяти ст. 286 КК України.

Використана література:

1. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2001-05>

2. Науково-практичний коментар до кримінального кодексу України / За ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. – 9-те видання, переробл. та доповн. – К.: Юридична думка, 2012. – 1316 с.